ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ РЕФОРМУВАННЯ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

ШУРАКОВ С. М. , *студент*
Харківського національного університету
міського господарства імені О.М.Бекетова

В умовах становлення і розвитку ринкових відносин в Україні особливу значущість набуває дослідження проблем ефективного функціонування такої галузі народного господарства, як житлово - комунальне господарство.

Існуючий сьогодні організаційно-економічний механізм господарювання в житлово-комунальному комплексі, зазнавши за останні роки значних змін, ще зберігає багато чого з того, що було властиве йому при планово-централізованому управлінні, тому стримує розвиток платних послуг. Перебудова діючого господарського механізму має бути спрямована насамперед на те, щоб створити всі умови для інтенсифікації платних послуг і зростання соціально-економічної ефективності обслуговування населення, застосування досягнень сучасного науково-технічного прогресу. Це великою мірою визначає необхідність поетапної перебудови організаційно-економічного механізму.

Житлово-комунальне господарство (ЖКГ), а це багатогалузевий комплекс, до якого входять 17 підгалузей, - у вкрай складному становищі і є однією з найменш реформованих галузей економіки. Стан житлово-комунального господарства в сучасному періоді вважається кризовим в усіх його галузях і аспектах фінансово-господарської діяльності з тривалими негативними тенденціями. У своїй більшості підприємства комунального господарства працюють сьогодні за рахунок тих ресурсних можливостей, що були накопичені до початку 90-х років [1].

Великих фінансових втрат галузь зазнає через систему фінансування пільг, які значною мірою надаються державою за рахунок підприємств ЖКГ. Майже чверть населення сплачує житлово-комунальні послуги за пільговими тарифами. З одного боку, держава практично припинила фінансування галузі, а з іншого – законами встановлено понад 25 категорій громадян, які мають пільги по оплаті послуг житлово-комунального господарства [2].

Для подолання негативних явищ в галузі, в рамках реформування житлово-комунального господарства, було визнано зміну системи фінансування, тобто перехід від виділення бюджетних дотацій до оплати житлово-комунальних послуг споживачами в повному обсязі, при умові забезпечення соціального захисту малозабезпечених громадян та економічного стимулювання підвищення якості обслуговування. Самоокупність тарифів на житлово-комунальні послуги при наявних методах господарювання не досягає 100 відсотків. Зокрема, встановлені тарифи за квартирну плату не відшкодовують витрат на обслуговування, утримання та ремонт житлового фонду, вони покривають в середньому лише 60 відсотків їхньої вартості [3].

Непослідовна реалізація політики реформування галузі призвела до вичерпання внутрішніх матеріально-технічних та фінансових резервів розвитку ЖКГ в Україні. Держава мусить впровадити кардинальні зміни і подбати про створення конкурентного середовища, такі заходи дадуть можливість здешевити вартість та підвищити якість комунальних послуг, забезпечити прозорість у встановленні тарифів на ці послуги, збільшити джерела їх фінансування, ліквідувати систему пільг та надати реальні гарантії соціально незахищеним прошаркам населення і надати необхідну інформацію про створення об’єднань співвласників багатоквартирних будинків (ОСББ).

Список літератури:

1. Семчук Г.М. „Три кити” стратегії комунальної сфери // Міське господарство України. – № 3. – 2006. – С. 24-25.

2. Германія: конкуренція і економія // Міське господарство України. – № 4. – 2006. – С. 36.

3. А.К. Шидловський, М.П. Ковалка Паливно-енергетичний комплекс України на порозі третього тисячоліття. Київ: Українські енциклопедичні знання, 2001. – 400 с.